ב"ה
עָלוֹן לְיַלְדֵי יִשְׂרָאֵל
שַׁבָּת פָּרָשַׁת שְׁמוֹת תשפ"ו
גִּלָּיוֹן 336

הוֹלֵךְ בְּתֹם

אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל

מִסְפָּר בַּפָּרָשָׁה, שְׁמוֹשֶׁה רַבֵּינוּ רָאָה אִישׁ מִצְרִי מַכֶּה אִישׁ עִבְרִי, וְהָרַג אֶת הַמִּצְרִי. לְמָחֳרָת, רָאָה מֹשֶׁה שְׁנֵי יְהוּדִים מִתְקוֹטְטִים, וְהוֹכִיחַ אֶת הַמַּכֶּה: "רָשָׁע, לָמָּה תַּכֶּה רֵעֶךָ?!".

עַל כָּךְ הֵשִׁיב לוֹ הַיְהוּדִי: "הַלְהָרְגֵנִי אַתָּה אֹמֵר, כַּאֲשֶׁר הָרַגְתָּ אֶת הַמִּצְרִי?". כִּלּוֹמַר: אַתָּה רוֹצֶה לַהֲרֹג גַּם אוֹתִי, כְּמוֹ שֶׁהָרַגְתָּ אֶתְמוֹל אֶת הַמִּצְרִי?

מֹשֶׁה הֵבִין שֶׁאֲנָשִׁים יוֹדְעִים שֶׁהוּא הָרַג אֶת הַמִּצְרִי, נִבְהַל וְאָמַר : "אָכֵן נוֹדַע הַדָּבָר".

◆

מָסָךְ בַּמִּדְרָשׁ, שֶׁמֹּשֶׁה לֹא חָשַׁשׁ רַק מִכָּךְ שֶׁיַּעֲנִישׁוּ אוֹתוֹ. מֹשֶׁה נִבְהַל כַּאֲשֶׁר הוּא הֵבִין שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְדַבְּרִים לָשׁוֹן הָרַע, וְהַדָּבָר עָלוּל לְעַכֵּב אֶת הַגְּאֻלָּה, חָלִילָה.

◆

כְּמוֹ אָז, גַּם הַיּוֹם – הַגְּאֻלָּה תְּלוּיָה בָּאַחְדוּת וּבְאַהֲבָה בֵּינֵינוּ. לָכֵן, נִרְבֶּה בְּאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל כְּלַפֵּי כָּל יְהוּדִי, וְלֹא נְדַבֵּר לָשׁוֹן הָרַע עַל אַף אֶחָד, וּבְמֻיָּחָד לֹא עַל הַחֲבֵרִים שֶׁלָּנוּ.

על פי לקוטי שיחות חלק ל"א,
שיחה ב' לפרשת שמות

שַׁבָּת שָׁלוֹם וּמְבֹרָךְ!

כֹּה תֹּאמַר לְבֵית יַעֲקֹב...

כַּךְ הִיא דַּרְכָּהּ שֶׁל תּוֹרָה: פַּת בְּמֶלַח תֹּאכֵל...

כַּאֲשֶׁר יְהוּדִי לוֹמֵד תּוֹרָה הוּא מִתְחַבֵּר לַה' וּמְמַלֵּא לֹא חָסֵר לוֹ דָּבָר, הוּא שָׂמֵחַ בְּחֶלְקוֹ.

לָכֵן "דַּרְכָּהּ שֶׁל תּוֹרָה" הִיא לָאו דַּוְקָא בַּתַּנָּאִים הֲכִי טוֹבִים, בִּגְלַל שֶׁמִּי שֶׁעָסוּק בַּלִּמּוּד לֹא שָׂם לֵב לְכָל הַדְּבָרִים הַגַּשְׁמִיִּים וְרַק שָׂמֵחַ בְּחֶלְקוֹ בַּתּוֹרָה.

על פי פרקי אבות פרק ו' משנה ד', ושיעור א' אלול תשע"ד

הָעָלוֹן יו"ל ע"י יְשִׁיבַת **תֹּם וָדַעַת** בְּרַאשׁוּת הָרַב יִצְחָק גִּינְזְבּוּרְג / holechbetom@gmail.com

סִפּוּר חֲסִידִי

רַבִּי מַצְלִיחַ מִצ'לוכוב | כ"ו טֵבֵת תשל"ו

רַבִּי מַצְלִיחַ עָסַק כָּל יָמָיו בְּלִמּוּד וְהַרְבָּצַת תּוֹרָה. עַל כָּךְ הוּא הָיָה מְקֻבָּל סְכוּם כֶּסֶף קָטָן בְּכָל חֹדֶשׁ. הַכֶּסֶף הַזֶּה לֹא הִסְפִּיק לְכָל צָרָכָיו, וְהוּא הִתְחִיל לַעֲבֹד כְּמִתְוֵךְ – אָדָם שֶׁעוֹזֵר לָאֲנָשִׁים לִמְכֹּר וְלִקְנוֹת בָּתִּים.

בְּסוֹף הַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן סָפַר רַבִּי מַצְלִיחַ אֶת הַכֶּסֶף שֶׁהִרְוִיחַ מֵהָעֲבוֹדָה, וְרָאָה שֶׁהִרְוִיחַ פִּי עֶשְׂרִים מֵהַסְּכוּם שֶׁהָיָה מַרְוִיחַ בְּכָל חֹדֶשׁ עַד אָז. הוּא מְאֹד שָׂמַח שֶׁתִּהְיֶה לוֹ פַּרְנָסָה בָּרֶוַח. אַךְ לְפֶתַע רַבִּי מַצְלִיחַ הִרְגִּישׁ, שֶׁהַשִּׂמְחָה שֶׁלּוֹ מֵהַכֶּסֶף כּוֹבֶשֶׁת וּמְמַעֶטֶת אֶת אַהֲבַת הַתּוֹרָה הָעֲצוּמָה שֶׁלּוֹ. בְּאוֹתוֹ רֶגַע הוּא הֶחֱלִיט: מֵעַתָּה, אֶעֱבֹד רַק שֶׁלֹּשׁ שָׁעוֹת בְּיוֹם, וְאֶת כָּל שְׁאָר הַיּוֹם אַקְדִּישׁ לִלְמוּד הַתּוֹרָה שֶׁאֲנִי כָּל-כָּךְ אוֹהֵב.

על פי נפלאות הצדיקים
לתאריך כ"א טבת

"אֶת כָּל יוֹם סִפּוּר הַצַּדִּיקִים לִלְמוֹד הַתּוֹרָה"

שְׁאֵלוֹת הַשָּׁבוּעַ

1. לָמָּה דַּרְכָּהּ שֶׁל תּוֹרָה הִיא לָאו דַּוְקָא בִּתְנָאִים גַּשְׁמִיִּים טוֹבִים?
2. אֵיךְ אֶפְשָׁר לְהַשִּׂיג אֶת הַסּוּג הַשֵּׁנִי שֶׁל אַהֲבַת ה'?

אֶת הַתְּשׁוּבוֹת, בְּנוֹסָף לִכְתֹּבֶת בָּהּ אַתֶּם גָּרִים, יֵשׁ לִשְׁלוֹחַ בְּהוֹדָעָה לְמִסְפָּר **0565-768-054**, אוֹ לַדּוֹאַ"ל שֶׁל הָעִלּוֹן. בְּעֶזְרַת ה', פַּעַם בְּחֹדֶשׁ תִּתְקַיֵּם הַגְרָלָה (בְּכָל שָׁבוּעַ צוֹבְרִים כַּרְטִיס נוֹסָף) עַל **מִשְׁחַק קֻפְסָא**, בֵּין הַפּוֹתְרִים נְכוֹנָה.

הַפּוֹתֵר הַמַּחְזִיק הַמַּסְמִיר: שְׁנִיאוֹר עִינִי

בְּדִיחַת קֶרֶשׁ

לָמָּה הֶחָתוּל לֹא מַצְלִיחַ לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בַּמַּחְשֵׁב?
בִּגְלַל שֶׁהָעַכְבָּר בּוֹרֵחַ לוֹ כָּל הַזְּמַן...

הַמִּחְיָרָה

פֶּרֶק ה׳

תַּקְצִיר: הָעָנִי הַמְשִׁיךְ לְסַפֵּר שֶׁהִתְבָּרֵר שֶׁהַנַּעֲרָה כְּלָל לֹא גָּנְבָה אֶת הַכֶּסֶף וְכָךְ יָצָא לָהּ שֵׁם רַע וּלְאַחַר זְמַן קָצָר הִיא נִפְטְרָה מֵרֹב צַעַר . הוּא הָלַךְ לְרַבִּי מֵאִיר מִפְּרֶמִישְׁלָאן וְקִבֵּל עַל עַצְמוֹ כָּל מָה שֶׁהַצַּדִּיק יַגִּיד לוֹ לַעֲשׂוֹת .

הָעָנִי הַמְשִׁיךְ לְסַפֵּר:

״רַבִּי מֵאִיר שָׁקַע בְּהִרְהוּרִים לִזְמַן אָרֹךְ וּמִדֵּי פַּעַם נֶאֱנַח אֲנָחָה עֲמֻקָּה שֶׁשָּׁבְרָה אֶת לִבִּי.

׳לְאַחַר זְמַן מָה פָּנָה אֵלַי וְאָמַר: ׳חָכְמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה אוֹמְרִים לָנוּ כִּי שַׁעֲרֵי הַתְּשׁוּבָה פְּתוּחִים תָּמִיד וְה׳ מְקַבֵּל תָּמִיד אֶת הַחוֹזְרִים בִּתְשׁוּבָה.׳

׳ר׳ פִּנְחָס, חֶטְאֲךָ כָּבֵד מְאֹד , לָכֵן גַּם דַּרְכְּךָ הַתְּשׁוּבָה לֹא תִּהְיֶה קַלָּה כְּלָל.׳

׳אַצִּיג לְפָנֶיךָ שָׁלֹשׁ דְּרָכִים, מֵהֶן תּוּכַל לִבְחֹר אַחַת:

א) אַתָּה תִּפָּטֵר מֵהָעוֹלָם עַד סוֹף הַשָּׁנָה וְזוֹ תִּהְיֶה כַּפָּרָתְךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב ׳נֶפֶשׁ תַּחַת נָפֶשׁ׳.

ב) תְּקַבֵּל עַל עַצְמְךָ שָׁלוֹשׁ שָׁנוֹת גָּלוּת, תִּהְיֶה נוֹדֵד בָּעוֹלָם בְּחֹסֶר כֹּל, אֵיפֹה שֶׁתִּהְיֶה בַּיּוֹם יִהְיֶה אָסוּר לְךָ לְהִשָּׁאֵר לְמָשָׁךְ הַלַּיְלָה וְכֵן לְהֶפֶךְ, תֹּאכַל רַק פַּעַם אַחַת בַּיּוֹם מַמָּה שֶׁאֲנָשִׁים טוֹבֵי לֵב יִתְּנוּ לְךָ וּלְעוֹלָם אַל תְּבַקֵּשׁ נְדָבָה מֵאַף אֶחָד.

ג) תְּקַבֵּל יִסּוּרִים קָשִׁים בְּמֶשֶׁךְ שָׁלוֹשׁ שָׁנִים שֶׁיְכַפְּרוּ וְינַקּוּ אוֹתְךָ מֵעֲוֹנְךָ הַכָּבֵד״.

הֶמְשֵׁךְ יָבוֹא אי״ה

מִסְפָּרִים אֲחֵרִים

746

הַשַּׁבָּת אָנוּ קוֹרְאִים בַּתּוֹרָה אֶת פָּרָשַׁת שְׁמוֹת (וּבְכָךְ מַתְחִילִים אֶת חֲמֵשׁ שְׁמוֹת). בִּתְחִלַּת הַפָּרָשָׁה מְסֻפָּר, שֶׁפַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם מְצַוֶּה אֶת שִׁפְרָה וּפוּעָה הַמְיַלְּדוֹת הָעִבְרִיּוֹת, שֶׁיַּהַרְגוּ כָּל יֶלֶד יְהוּדִי שֶׁנּוֹלַד (חָס וְשָׁלוֹם).

הַקֶּשֶׁר בֵּין פָּרָשַׁת **שְׁמוֹת** לַסִּפּוּר עַל **שִׁפְרָה** ו**פּוּעָה**, רָמוּז בְּגִימַטְרִיָּא יָפָה: הַשֵּׁמוֹת **שִׁפְרָה-פּוּעָה** שָׁוִים בְּגִימַטְרִיָּא **שְׁמוֹת**.

על פי עמודיה שבעה, ראשון לפרשת שמות

ה' אוֹהֵב דָּבִיקִים
אַדְמוֹ"ר הַזָּקֵן

רַבִּי שְׁנֵיאוֹר זַלְמָן מִלְיאָדִי

תַּאֲרִיךְ לֵדָה: ח"י אֱלוּל תק"ה.

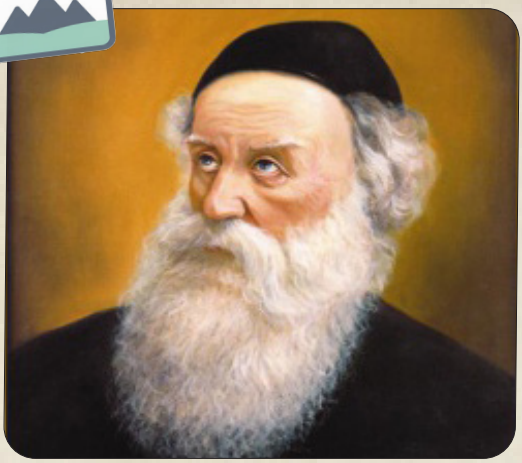
תַּאֲרִיךְ פְּטִירָה: כ"ד טֵבֵת תקע"ג.

תּוֹלְדוֹת חַיָּיו: רַבִּי שְׁנֵיאוֹר זַלְמָן מִלְיאָדִי הָיָה מִתַּלְמִידָיו הַקְּרוֹבִים בְּיוֹתֵר שֶׁל הַמַּגִּיד מִמֶּזֶרִיטְשׁ.

לְאַחַר פְּטִירַת הַמַּגִּיד יִסֵּד אֶת חֲסִידוּת חַבַּ"ד, הַמְדַגִּישָׁה אֶת הַצֹּרֶךְ בְּהַעֲמָקָה שִׂכְלִית מְאֻמֶּצֶת בְּפְנִימִיּוּת הַתּוֹרָה כְּחֵלֶק חָשׁוּב בַּעֲבוֹדַת ה'.

בִּשְׁנַת תקנ"ט הִלְשִׁינוּ עָלָיו וְהוּא נֶאֱסַר בַּכֶּלֶא הָרוּסִי. בְּי"ט בְּכִסְלֵו הִשְׁתַּחְרֵר, וְעַד הַיּוֹם חוֹגְגִים אֶת הַיּוֹם הַזֶּה כְּ'חַג הַגְּאֻלָּה'.

בְּמַהֲלַךְ חַיָּיו חִבֵּר אֶת סֵפֶר הַתַּנְיָא וְאֶת שֻׁלְחָן עָרוּךְ הָרַב, וְאָמַר מַאֲמָרִים רַבִּים שֶׁנִּכְתְּבוּ וְהֻדְפְּסוּ בְּסְפָרִים.

צִיּוּר שֶׁל אַדְמוֹ"ר הַזָּקֵן

יָקָר

שְׁנֵי סוּגִים שֶׁל אַהֲבָה:

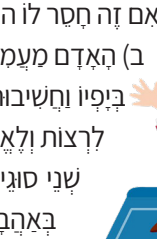
א) הָאָדָם פָּשׁוּט אוֹהֵב מַשֶּׁהוּ – מֵאָז וּמֵעוֹלָם הוּא הִרְגִּישׁ אֵלָיו קֶשֶׁר וּמְשִׁיכָה, וְאִם זֶה חָסֵר לוֹ הוּא מִתְגַּעְגֵּעַ.

ב) הָאָדָם מַעֲמִיק בְּמַחֲשָׁבָה וּבְהִתְבּוֹנְנוּת בְּיָפְיוֹ וַחֲשִׁיבוּתוֹ שֶׁל הַדָּבָר, וְכָךְ מַתְחִיל לִרְצוֹת וְלֶאֱהֹב אוֹתוֹ.

שְׁנֵי סוּגֵי הָאַהֲבָה הַלָּלוּ קַיָּמִים גַּם בְּאַהֲבָתֵנוּ לַה':

הָאַהֲבָה הָרִאשׁוֹנָה קַיֶּמֶת אֵצֶל כָּל יְהוּדִי מֵאָז שֶׁנּוֹלַד – אַהֲבָה זוֹ מִתְבַּטֵּאת בְּשִׁתֵּי דְּרָכִים: בְּשִׂמְחָה וְכֵיף בַּעֲבוֹדַת ה' וּבְקִרְבָה אֵלָיו; אוֹ, כַּאֲשֶׁר לֹא כָּל כָּךְ מַרְגִּישִׁים אֶת קִרְבַת ה', כְּגַעְגּוּעַ עָמֹק וּפְנִימִי לַה'.

הָאַהֲבָה הַשְּׁנִיָּה צוֹמַחַת כַּאֲשֶׁר אָנוּ מִתְבּוֹנְנִים בְּטוּבוֹ שֶׁל ה' וְכִיצַד הוּא מְחַיֶּה אֶת הָעוֹלָמוֹת (וְגַם אוֹתִי!) בְּכָל רֶגַע מֵחָדָשׁ – אַהֲבָה זוֹ מִתְבַּטֵּאת כְּרָצוֹן וְחֵשֶׁק לְהַשִּׂיג אֶת ה' וְלִהְיוֹת קָשׁוּר אֵלָיו.

על פי תניא פרק ל"ח